

forslagene Nr. 18 og 19 kun følger af de andre Endringer, som Udvalget har foreslaaet.

Endringsforslaget Nr. 20 er derimod en Endring, som vedkommer Realiteten. Det hedder nemlig i § 4 andet Affnit, at Reservecfondens Midler skulle anbringes i kongelige Obligationer eller andre let realisable Værdipapirer, indtil den har naaet en Størrelse af 50,000 Rb. Her har Udvalget foreslaaet, at de Ord: „eller andre let realisable Værdipapirer“ skulle gaae ud. Der er nemlig nogle Papirer, nogle Statspapirer, hvis Cours varierer meget bethdeligt, fordi der drives Spekulation med dem paa Børsen, i slige Papirer har man ikke anseet det for hensigtsmæssigt at anbringe Overformynderiets Midler, medens det derimod er en Kjendsgjerning, at Coursen paa de kongelige Obligationer er temmelig fast og bestemt, ligesom det ogsaa er en Erfaring, at disse ikke saaledes gjøres til Gjenstand for Børspekulation; derfor har Udvalget anseet det for rettest, at Overformynderens Bemyndigelse indskrænkes til at anbringe Reservecfondens Midler alene i saadanne kongelige Obligationer, som have denne Karakter.

Endringsforslaget under Nr. 21 er kun en Redaktionsforandring; Meningen forandres aldeles ikke derved. — Endringsforslaget under Nr. 22 er derimod en Forandring i Realiteten. Det staaer i Forbindelse med det Endringsforslag, som Udvalget har filltet om, at der ved Ublaas af Overformynderiets samlede Masse skal erlægges $\frac{1}{2}$ pCt. Man har anseet det for ønskeligt, at denne Bestemmelse kunde falde bort saa hurtigt som muligt, og har troet, at det burde skee samtidigt med, at Afgiften under 1 a bortfalder, og Afgiften under 1 b nedsettes til det Halve.

Jeg skal nu til Slutningen gaae over til at omtale den nye § 6, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae. Den staaer, som jeg allerede har bemærket, i Forbindelse med Udvalgets Endringsforslag om, at den Bestemmelse skulde udgaae, som fandtes i Lovens § 3 første Affnit i Slutningen, og hvorefter de Tab, som de Midler, der bestyres som en samlet Masse, maatte lide, skulde fordeles paa Alle dem, der vare lodtagne i den samlede Masse. Efter det der citerede Reskript af 31te Januar

1794 skulle de Tab, der ramme de Umyndiges Midler, søges erstattede af Overformynderiet derved, at Tabet fordeles paa de Umyndige og indeholdes af den Rente, der første Gang efter Tabet udbetales. Dette er forekommet Udvalget at være en temmelig haard Bestemmelse, og det har derfor troet at burde søge en anden Ordning tilveiebragt. Den første Udvei, man havde tænkt sig, var at lade Tabet falde paa Kapitalen i Stedet for paa Renten, saaledes som det i Reskriptet var bestemt; men heller ikke denne Udvei er forekommet Udvalget hensigtsmæssig. Derimod har man troet, at der kunde være Anledning for Statskassen til at staae i Forstud for saadanne Tab, som maatte ramme de Umyndiges Midler, der ere under Massebestyrelse. Kongerigets Finantser indvinde nemlig en Besparselse ved den Ordning, som er paatænkt ved Lovudkastet, derved, at det nuværende Revisionskontor under Justitsministeriet indbrages, og at der i dets Sted indrettes et andet Kontor, som skulde have Navn af Overformynderikontoret. Den Besparselse, som derved indvindes, vil omtrent udgjøre 2,000 Rb. Da Staten saaledes sparer ved denne Ordning, som ikke blot foretages i de Umyndiges Interesse, men ogsaa af Statshensyn, nemlig for at bane Afgang for den nye Retsordning, har Udvalget anseet det for billigt, at Kongerigets Finantser paatage sig den Risiko, der maatte være forbunden med at staae i Forstud for de Tab, som maatte ramme de Umyndiges Midler. Saaledes som i Udvalgets Betænkning nærmere er udviklet, vil der kun være Spørgsmaal derom i den første Tid, naar der er dannet en bethdelig Reservecfond — jeg er overbevist om allerede, naar 4 à 5 Aar ere gaaede — naar Reservecfonden nærmer sig en Størrelse af 30—40,000 Rb., vil der ikke være Spørgsmaal om at rekurere til Statskassen i saa Henseende. De Umyndiges Midler ere gjerne ublaante i smaa Kapitaler; de Tab, der paa dem ville lides, ville derfor ikke kunne blive bethdelige, og i Virkeligheden have de, som ogsaa i Udvalgets Betænkning er udtalt, efter Gjennemsnittet af de sidste 50 Aar heller ikke udgjort 1000 Rb. aarlig. Naar altsaa først Reservecfonden har bundet gode Kræfter, har faaet nogen Stør-